А Н Е К С №1

ЧЛЕН **№9** КСОВ на ОСНОВАНИЕ **Ал.1** Конституция 1991-1992 към **01.11**.2023 в 12:00 по обяд за време в Букурещ, Багдад, Белград, Истанбул.

Основополагащ Закон – Конституция Суверен.

Свидетели сме на “власт”, която 1 - не произтича от народа, 2 - не се управлява в интереса на народа и 3 - не е в името на народа. Власт, която е 4 – противоконституционна. "Съгласно §4 и във връзка с §3 ал. 2, от Конституцията, приета на 13.07.1991), е обяснено, как всичко, което е направено от всички власти в България след 13.07.1992 е противоконституционно, незаконно и няма правни последствия.

Незаконни, нищожни и недействителни са:

Законът за съдебната власт е Обнародван в ДВ,бр.59 от 1994 г. с последвали актуализации до ДВ, бр.6 от 1999 г.и по-късно; / Гражданско процесуалният кодекс е Обнародван в ДВ, бр.59 от 20.07.2007 г.; / Административно процесуалният кодекс е Обнародван в ДВ, бр.30 от 2006 г.; Наказателно процесуалният кодекс е Обнародван в ДВ, бр.86 от 2005 г.; / Законът за адвокатурата е Обнародван в ДВ, бр.55 от 2004 г.; / Законът за правната помощ е Обнародван в ДВ, бр.79 от 2005 г. / 1 - Като приети извън срока, разпореден в § 4 във връзка с § 3 алинея 2 от Преходните и Заключителни разпоредби на Конституцията Република България (в сила от 13.07.1991 г).

2 - “Изложените правни аргументи се отнасят и до Конституционната отмяна на цялостното законодателно творчество на всички народни събрания, след 13.07.1992 г. и до днес.” / 3 - “От изложеното следва и извода, че съдебната власт в Република България не е легитимна.” / 4 - “Означава, че в „съдебната система” работят нелегитимни, неовластени, неоправомощени, неоторизирани от съобразени с Конституцията закони, лица.” / 5 - “Поради липса на легитимност на съдебната власт, всички регистрации и пререгистрации, съдебните актове в Република България, извършени от съдилищата след 13.07.1992 г. не могат да пораждат правни последици, присъщи на легитимните съдебни актове.” / 5 - “С прякото си действие Конституцията на Република България отменя действията на съдилищата след 13.07.1992г. и обявява нищожността на решенията им като извършени от некомпетентни и неовластени лица.” / 6 - “На свой ред, тази съдебна нелегитимност намира отражение в общественото пространство след 13.07.1992 г. и подлага под съмнение провеждането на легитимни събрания в името на народа като юридически акт.” ПОЛИТИКА & ВЛАСТ 7 - “Липсата на легитимност по отношение на народните представители, на народното събрание, на свой ред, означава, че: / Този форум, чиито членове са те, няма правомощията, компетентността да прави политика; / да избира и гласува членовете на изпълнителната власт (правителството); / да избира от своята квота конституционни съдии и

членове на Висшия съдебен съвет; / да изменя или допълва Конституцията на Република България; / да гласува, приема и обнародва закони; / да утвърждава междудържавни спогодби и договори; / да взема решения относно членство на страната в международни организации и съюзи; / да си определя възнаграждения и др. / Такова събрание няма никакви правомощия.” / “Прякото действие на конституционните норми отменя законите, които им противоречат. Това са всички след 13.07.1992 год. ЛЕГИТИМНОСТ, ПРЕДСТАВИТЕЛНОСТ, ОТОРИЗАЦИЯ, ПРАВОМОЩИЯ & ЗАКОННОСТ Какво означава на български език правното понятие „легитимен”? То означава: - ”който има законно право; съществува или действа в съгласие, в съответствие със закона; законен, законосъобразен”; който е овластен, оправомощен, оторизиран от закона. Кога влиза в действие определената с Конституцията организация на съдебната власт? Съгласно § 4 от Преходните и Заключителни разпоредби на Конституцията на Република България /в сила от 13.07.1991 г./ ”Определената с Конституцията организация на съдебната власт влиза в действие след приемането на новите устройствени и процесуални закони, които трябва да бъдат приети в срока по § 3, ал.2”, а именно:”в едногодишен срок от влизане на Конституцията в сила.” Виж „§ 3. /2/ от Преходните и Заключителни разпоредби на Конституцията на Република България. Иначе казано, всички устройствени и процесуални закони, свързани с уредбата на съдебната власт: Закон за съдебната власт, Гражданско процесуален кодекс, Наказателно процесуален кодекс, / Административно процесуален кодекс и др. е следвало: ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ДА БЪДАТ ПРИЕТИ ОТ ЗАКОНОДАТЕЛНА ВЛАСТ Но направено преди изтичането на едногодишния срок от влизането на Конституцията в сила, т.е преди 13.07.1992 г. Този срок важи и за Закона за адвокатурата. Посоченият срок в §4 във връзка с § 3 алинея 2, от Преходните и Заключителни разпоредби на Конституцията Република България /в сила от 13.07.1991 г./ има заповеден задължителен характер и преклузивен, преустановяващ, спиращ ефект. Това е срокът, в който задължително трябвало да се упражни дадено право: в случая приемането, обнародването и влизането в сила на законите , свързани с устройството и процесуалното действие на съдебната власт. Този срок започва да тече от момента на възникването на това право /в случая от 13.07.1991г./ и е изтекъл на 12.07.1992 г. Преклузивният срок по дефиниция не предпоставя и не допуска нарушаването на това право /в случая издаването на законите, свързани с устройството и процесуалното действие на съдебната власт/. Преклузивният срок прокламиран от Конституцията, тече по отношение на всички. С изтичането му, възможността да се упражни даденото право се прекратява. Извършеното след изтичане на преклузивния срок/ в случая след 13.07.1992г. / е извършено без основание. Затова с право в юридическата наука и практика се счита, че преклузивният срок има фатален характер. Фаталността му в случая, се изразява в това, че щом като Конституцията изрично заповядва, крайният срок за приемането на всички устройствени и процесуални закони, свързани с уредбата и процесуалните действия на съдебната власт да е 13.07.1992 г., то с изтичането на този срок, не съществува

конституцио-съобразна възможност той да се промени, да се „разтегли”и изпълнението му да се „наваксва”в друго време, по-късно от посоченото. Незачитането на конституционно установения преклузивен срок, обаче, води до това, че след като е изтекъл, каквито и действия да са предприети или да се предприемат от законодателя, за да „навакса”пропуските, то тези действия са неконституционни, незаконни и нищожни. Нищожни са и актове на властта – законодателна, изпълнителна /централна,местна /или съдебна, когато са извършени на основание на противоречащи с конституционните разпоредби закони. Затова тези актове не могат да пораждат и не пораждат правни последици. Какви са фактите в Република България в действителност? В противоречие с § 4 във връзка с § 3 алинея 2 от Преходните и Заключителни разпоредби на Конституцията Република България /в сила от 13.07.1991 г. от различните народни събрания след 13.07.1992г., са приети и обнародвани закони, свързани с устройството и процесуалното действие на съдебната система както следва: Законът за съдебната власт е Обнародван в ДВ,бр.59 от 1994 г. с последвали актуализации до ДВ,бр.6 от 1999 г.и по-късно; Гражданско процесуалният кодекс е Обнародван в ДВ,бр.59от 20.07.2007 г.; Административно процесуалният кодекс е Обнародван в ДВ,бр.30 от 2006 г.; Наказателно процесуалният кодекс е Обнародван в ДВ,бр.86 от 2005 г.; Законът за адвокатурата е Обнародван в ДВ,бр.55 от 2004 г.; Законът за правната помощ е Обнародван в ДВ,бр.79 от 2005 г. Забавата за издаването им е очевидна - 15, 16 ,17 години след изтичането на преклузивния срок. Налице е погасено право поради настъпила давност, а извършеното след изтичане на преклузивния срок/ в случая след 13.07.1992г. / е извършено без основание.

Поради това не може да изисква и да се налага под страх от санкция да бъдат спазвани. От изложеното следва и извода, че съдебната власт в Република България не е легитимна. Липсата на легитимност на съдебната власт, обаче, води до множество проблеми и отрицателни последици свързани с другите власти – законодателна, президентска, изпълнителна / централна - правителство и органи на местно управление/ и др. Поради липса на легитимност на съдебната власт, всички прояви в Република България, извършени от съдилищата след 13.07.1992 г. не могат да пораждат правни последици, присъщи на легитимните съдебни актове. С прякото си действие Конституцията на Република България отменя действията на съдилищата след 13.07.1992г. и обявява нищожността на решенията в общественото пространство. ПОЛИТИКА & ПРЕСТЪПНА РЕГИСТРАЦИЯ На свой ред, тази съдебна нелегитимност намира отражение в избирателното право след 13.07.1992 г. и подлага под съмнение провеждането на легитимни избори за народни представители, президент и вицепрезидент, на правителство, на местни органи на власт и т.н., както по отношение легитимността на учредените или образувани от тях органи, съюзи, агенции, асоциации и други организации, акционерни дружества и др. както и решенията за членство в тях. Достатъчно е, в които и да са избори след 13.07.1992 г. да е участвал един политически субект/ една партия или коалиция/, който да не е бил съдебно регистриран по Закона за

политическите партии преди 13.07.1992 г., за да е налице опорочен избор, а избраният представител или орган да не е легитимен. Тези аргументи важат и за организирането, провеждането и обявяването на резултати при президентските избори. Липсата на легитимност по отношение на народните представители, на народното събрание, на свой ред, означава, че - този форум, чиито членове са те, няма правомощията, компетентността да прави политика; да избира и гласува членовете на изпълнителната власт /правителството/; да избира от своята квота конституционни съдии и членове на Висшия съдебен съвет ; да изменя или допълва Конституцията на Република България; да гласува, приема и обнародва закони; да утвърждава междудържавни спогодби и договори; да взема решения относно членство на страната в международни организации и съюзи; да си определя възнаграждения и др. Такова събрание няма никакви правомощия. НАРОДНО СЪБРАНИЕ / ПАРЛАМЕНТ Липсата на легитимност по отношение на народните представители, на народното събрание, означава и липсата на легитимност на изпълнителната власт – на правителството. На основанието, че е излъчено от нелегитимен правен субект – нелегитимно народно представителство. Тази верижна липса на легитимност, довежда до наличието на криза във всички институции на властта -законодателна, президент, изпълнителна /правителство, местно управление/ и съдебна власт и характеризира наличието на конституционна криза. Иначе казано, Република България в момента е в парламентарна, президентска, правителствена криза; в криза на местното управление, в криза на съдебната власт. ВЪЗМЕЗДНО & ПРАВНО / ДЪРЖАВА И ОБЩЕСТВО 1 - Прякото действие на Конституционните норми отменя законите, които им противоречат. Всички след 13.07.1992 год. С други думи, на основание прякото действие на Конституцията на Република България, в сила от 13.07.1991 г. Няма легитимни законови актове, съдебни дела и резултати с изключителни правни последици, в юридическото и обществено пространство от което следва състав по изключване не само образуваните незаконни съдилища, които са създаващи "правни последици", видимо криминални, които са противоречащи изцяло на Конституцията.
Archangel / Hurricane *по адв. Иван Тодоров Груйкин ; Соня Крумова Младенова.*

ЧЛЕН **№9** ОСНОВАНИЕ по АКТ №1 към АНЕКС №2 РЕГИСТРАЦИЯ преди Thrue Note от **31.10**.2023 (Виж Анекс №1 тук) **Край** на Алинея №2 за АНЕКС №1 – Нелегална, Извън Закона и Престъпна „власт" след властта срещу властта!

КРАЙ НА АНЕКС №1

Днес, **01.11**.2023

РЕГИСТЪР ПОДПИС: ПОДПИС:

ПОДПИС: